

Στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα Άνω Πατησίων ο Μητροπολίτης Λαρίσης Ιερώνυμος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)



Στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα Άνω Πατησίων, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, λειτούργησε σήμερα με άδεια και ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, λόγω κοινωνικής υποχρεώσεως.

Εκκινώντας από την ευαγγελική περικοπή, ο Σεβασμιώτατος περιέγραψε την αγάπη που πρέπει να είχαν οι τέσσερις φίλοι του παραλυτικού για να αντέξουν, όχι μόνο να τον μεταφέρουν στους ώμους, αλλά και στη συνέχεια όταν είδαν ότι ο τόπος όπου ήταν ο Χριστός ήταν δυσπρόσιτος, να ανέβουν στις σκεπές και πάνω από κεραμίδια να περάσουν τον ασθενούντα φίλο τους, μέχρι να τον φέρουν μπροστά στο Χριστό στο σπίτι όπου βρισκόταν. Σε άλλες ευαγγελικές περικοπές παρατηρούμε τον Χριστό να ρώτα αυτόν που πρόκειται να θεραπεύσει «πιστεύεις;», «έχεις πίστη;». Στην παρούσα όμως, ευαγγελική περικοπή βλέπουμε

τον Ευαγγελιστή Μάρκο να γράφει ότι «ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών», δηλαδή αρκούσε η πίστη των φίλων, η εμπιστοσύνη τους προς το πρόσωπό του Χριστού, η πεποίθηση ότι θα έκανε το φίλο τους καλά, ώστε να πιεστεί ο Χριστός, να υποχρεωθεί, να ενδώσει για να θεραπεύσει τον παραλυτικό, παρά το γεγονός ότι κατά την ευαγγελική περιγραφή κανείς από τους πέντε δεν μιλά, ούτε ζητά κάτι, μιας που το αίτημα ήταν προφανές. Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στο γεγονός πως η αγάπη, η προσευχή, η φροντίδα των άλλων, αρκούν για να δουν ωφέλεια οι δικοί μας άνθρωποι. Πολλές φορές στους βίους των Αγίων διαπιστώνουμε ότι η προσευχή, η καλοσύνη, η αγάπη ενός, ωφελεί πολλούς άλλους, με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τον Ιερό Αυγουστίνο, ο οποίος σώθηκε και γνώρισε την πίστη μέσα από την προσευχή και τα δάκρυα της μητέρας του Μόνικας.



Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στο γεγονός ότι στην εποχή μας κινούμαστε ατομοκεντρικά, περιστρεφόμενα γύρω από τον εαυτό μας, κινούμαστε με βάση το εγωιστικό μας θέλημα και ξεχνάμε να αγαπήσουμε, να νοιαστούμε, να φροντίσουμε τον άλλον. Βέβαια είναι παρήγορο πως όταν συμβαίνουν δύσκολα γεγονότα, τότε πολλοί κινητοποιούνται και δείχνουν αλληλεγγύη. Ο κ. Ιερώνυμος χαρακτηριστικά

ανέφερε πως την ημέρα του τραγικού δυστυχήματος των Τεμπών, χωρίς να υπάρξει κάλεσμα από κάποιον συγκεκριμένα, χιλιάδες νέοι στάθηκαν στην ουρά προκειμένου να δώσουν αίμα στους αιμοδοτικούς σταθμούς, οι οποίοι τελικά αποδείχτηκαν απελπιστικά λίγοι, γι' αυτό χρειάστηκε να επιστρατευτούν και κινητές μονάδες αιμοληψίας ώστε να προσφέρουν αίμα όλοι όσοι, κινούμενοι με ανιδιοτέλεια, με αυτοθυσία, και με αγάπη προς τα θύματα των Τεμπών, θέλησαν να δείξουν με αυτόν τον τρόπο την συμπαράσταση στα θύματα και τη διαμαρτυρία και την αντίθεσή τους προς ότι οδήγησε στο δυστύχημα. Επίσης, αναφέρθηκε στις ημέρες τις πλημμύρες στη Θεσσαλία, οπότε πολλοί εθελοντές έσπευδαν να γεμίσουν σάκους με άμμο και να τους τοποθετήσουν στα αναχώματα σε σημεία που κινδύνευαν, ώστε να σωθούν οι περιουσίες ξένων προς αυτούς ανθρώπων και να σωθεί η Λάρισα από μία πλημμύρα που θα ήταν καταστρεπτική εάν τυχόν συνέβαινε. Αναρωτήθηκε δε, καταλήγοντας, γιατί πρέπει να συμβεί κάτι κακό για να αναδείξουμε τον καλό μας εαυτό, γιατί πρέπει να πάθουμε κάτι ώστε να ενεργοποιήσουμε την καρδιά μας, την αγάπη μας, την αλληλεγγύη μας.

Ο Σεβασμιώτατος έκλεισε το κήρυγμά του παρακαλώντας τα αγαθά στοιχεία που όλοι έχουμε μέσα μας, να τα ενεργοποιούμε στην καθημερινότητά μας, ώστε να είμαστε χρήσιμοι ο ένας για τον άλλον και να γινόμαστε παράγοντες ουσιαστικής κοινωνικής προόδου και ανέλιξης, για να γίνει η κοινωνία μας πιο ανθρώπινη, πιο ουσιαστική, πιο ακμαία.

Προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε για μια ακόμη φορά τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, καθώς και τον παριστάμενο Α΄ Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Δαμασκηνό Πετράκο, αλλά και τον Προϊστάμενο του Ιερού Ναού Αγ. Ανδρέου Άνω Πατησίων, Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Πολύκαρπο Κάστιζα, μετά των Συνεφημερίων του και του λοιπού προσωπικού του Ιερού Ναού.

